

[Pia Kjærsgaard]

ge regering desværre – det er så langt væk fra Fremskridtspartiets ideologi, som det overhovedet kan komme.

Hr. Arne Melchior omtaler også, at vismændene var skeptiske, og det er korrekt. Nu hører Fremskridtspartiet jo ikke til dem, der ellers ynder at blive slået i hartkorn med vismændene og alle deres udtalelser om dansk økonomi, men det var faktisk rigtigt, hvad der blev sagt imellem jul og nytår, fuldstændig rigtigt, nemlig at man skal være skeptisk over for indkomstskattelettelser, hvis der ikke samtidig er besparelser i den offentlige sektor. Det var det, der kom en udtalelse om fra vismændenes side, og det er vi ganske enige i.

Vi synes da, det er utilfredsstillende i lighed med Dansk Arbejdsgiverforening og dem, der repræsenterer dansk erhvervsliv, der siger, det er urimeligt, hvis det er dansk erhvervsliv, der skal finansiere de skattelettelser, som regeringen gerne vil have skal finde sted. Det synes vi er urimeligt; vi synes, der skal besparelser til på den offentlige sektor. Så dér var vi for én gang skyld rimelig enige: Vi ser gerne den offentlige sektor sat ned.

Fremskridtspartiet vil også gerne påvise, hvor vi vil spare. I modsætning til CD, der gerne vil afskaffe lejeværdi, ejendomsskatter, momsens osv., har vi ikke noget imod at gå ud og tage nogle øretæver en gang imellem i befolkningen og i Folketinget for at fortælle, hvor vi gerne vil sætte ind med offentlige besparelser.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Arne Melchior begyndte sit indlæg med at glæde sig over, at den offentlige sektor og den såkaldte velfærdsstat, vi i det hele taget har, er vedtaget med et flertal, og udnævnte det så straks til at være selve demokratiets fundament.

Lad mig spørge hr. Arne Melchior: Hvis nu et flertal vedtager at afskaffe demokratiet, er det så demokratisk? Problemet er, at nok er der et flertal, men det er altså et flertal, som ikke nødvendigvis foretager sig noget fornuftigt. Man har også andre steder set det formuleret sådan, at hvis de dumme kommer i flertal, kan de vedtage, at det er dem, der er de kloge – uden nu at skulle udnævne nogen specielt til hverken at være dumme eller kloge.

Tager vi den sidste folketingssamling – jeg har nemlig ikke regnet på det efter valget – var

det sådan, at de daværende regeringspartier, Kristeligt Folkeparti, CD, Fremskridtspartiet og de nordatlantiske mandater var præcis 90 herinde, altså udgjorde et flertal, men rent vælgermæssigt repræsenterede de kun 1,3 millioner mennesker, og de 1,3 millioner mennesker kan have haft vidt forskellige grunde til at stemme på de pågældende partier.

Dér er vi så tilbage til selve essensen, nemlig spørgsmålet, om man herindefra har trang til at bestemme over, hvordan andre skal have det, om man har trang til at regulere samfundet.

Vi er nogle, der ikke har trang til det, vi er nogle, der ikke har ønske om at bestemme over andre mennesker. Der er altså andre, der har andre opfattelser.

Til allersidst kan jeg ikke undgå at blive fristet til at sige i anledning af hr. Arne Melchior sidste bemærkning om respekten for naturlovene og eksperimentariet osv., at jeg var lige ved at frygte, at hr. Arne Melchior ville bebude et forslag fra CD om, at man i stedet for at nedsætte skattetrykket ville have nedsat tyngdekraften.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, hr. Kim Behnkes fantasi er jo kun belastende for ham selv. Men hr. Kim Behnke kunne godt høre efter, hvad jeg sagde. Han gengav, at jeg havde glædet mig over den offentlige sektors størrelse. Det udtalte jeg ikke noget om; jeg sagde bare, at den har den størrelse, den har, fordi vælgerne har bestemt det, borgerne har bestemt det, og ikke af nogen anden grund. Det var bare en konstatering.

Og med hensyn til det dumme flertal, som hr. Kim Behnke taler om, vil jeg slet ikke begive mig ind på disse grundlovsbetragtninger, det har ikke noget med sagen at gøre. Jeg troede, at denne vi alene vide-mentalitet havde forladt Fremskridtspartiet sammen med hr. Glistrup, og det er beklageligt at konstatere, at hr. Kim Behnke mener, at de, der ikke er enige med ham, åbenbart må være dumme.

Fru Pia Kjærsgaard kan godt forklare, hvad socialisme og borgerlighed er. Ja, det er da muligt, hun kan give en forklaring på det, men det er da ikke særlig sandsynligt, at de pågældende, hun vil udlægge teksten for, vil godkende hendes forklaring og hendes udlægning.